

Ако ги разпредѣлимъ по вѣроизповѣдания, то мохамедани-българи (*помаци*) живѣятъ въ околноститѣ на Ловечъ и Плѣвенъ (около 100,000 мжже), по цѣла Родопъ (Султанъ-ери 10,303 мжже, Ахъръ-Челеби 5811 м., Неврокопъ 6614 кжщи), при Солунъ, надлъжъ по Вардара, въ Мъгленъ, Преспа и Горни-Дебъръ, всичко 500,000 души. Отъ тѣхъ малцина само разбиратъ турски. Отъ *католическо* вѣроизповѣдание (34,000) сж банатскитѣ българи и около 8000 „павликяни“ при Пловдивъ (400 села) и въ 6 околни по-малки села. Споредъ турски данни въ Одринския вилайетъ имало всичко 6072 мжже католици. *Унияти* живѣятъ въ Одринъ и въ околноститѣ му, а отъ 1874 г. при Солунъ (Кукушъ, Вардаръ, Енидже) и при Свищовъ (стр. 349).

Всички българи отъ всички вѣроизповѣдания и въ всички области достигатъ цифрата 5,500,000 души. Наличниятъ статистиченъ материялъ не дава възможность за едно по-точно изчисление.

